

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla az Erős Ügyvédi Iroda /Squire, Sanders & Dempsey (US) L.L.P. , a dr. Szász Iván ügyvéd , a dr. Kelemen Judit ügyvéd és a dr. Tamási Artúr ügyvéd által képviselt felperesnek, a dr. Kiss Lajos Sándor ügyvéd által képviselt I. rendű, a Fintha-Nagy Ügyvédi Iroda és a Nagy és Trócsányi Ügyvédi Iroda által képviselt II. rendű alperes ellen üzletrész átruházási szerződés létre nem jötte és egyéb megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2011. március 30. napján kelt 11.G.41.438/2009/52. számú ítélete ellen az I. rendű alperes részéről 62. és a II. rendű alperes részéről 58. és 59. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla a 2009. április 30-i alapító okirat érvénytelenségének megállapítására irányuló kereseti kérelem tekintetében a pert megszünteti, e körben az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezi; egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy mellőzi a Fővárosi Bíróság mint Cégbíróság I. rendű alperes törlésére és felperes bejegyzésére irányuló felhívását, valamint a II. rendű alperes ennek tűrésére kötelezését.

A Fővárosi Ítéltábla a másodfokú ítélete egy kiadmányát a Fővárosi Bíróság mint Cégbíróság részére megküldi a szükséges intézkedések megtétele végett.

Kötelezi a Fővárosi Ítéltábla az alpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg a felperesnek fejenként 600.000 - 600.000 (hatszáz-ezer-hatszáz-ezer) forint másodfokú perköltséget.

A Fővárosi Ítéltábla megállapítja, hogy a II. rendű alperes 900.000 (kilencszáz-ezer) forint jogorvoslati illeték visszatérítését jogosult kérni az illetékes adóhatóságtól.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A Cg. ... cégjegyzékszámom 2003. szeptember 4-én bejegyzett II. rendű alperes egyedüli tagja 2004. november 26-ig a ... Korlátolt Felelősségű Társaság volt.

A ... cégjegyzékbe 2004. augusztus 16-án bejegyzett felperes - melynek egyik igazgatósági tagja ... - megbízásából ... 2004. szeptember 29-én kelt levelében dr. ... ügyvédet felkérte a felperes II. rendű alperesben történő tulajdonszerzéséhez szükséges okiratok elkészítésére, jelezve, hogy az új részvényes nevében eljárásra jogosult meghatalmazottról gondoskodik.

A felperes nevében ... 2004. október 15-én nicosiai közjegyző által hitelesített, valamint Apostille-jal felülhitelesített meghatalmazást adott ... részére, mely szerint a meghatalmazott jogosult a II. rendű alperes tulajdonosával, a ... Kft.-vel „annak teljes (1/1) üzletrésze”re vonatkozó adásvételi vagy bármely más üzletrész átruházási szerződést kötni. Jogosult annak feltételeit megállapítani, a szerződést ... helyett és nevében, aláírni és bármely más, az üzletrésznek a ... tulajdonába kerüléséhez szükséges nyilatkozatokat megtenni, aláírásokat teljesíteni. Jogosult ... úr az ... KFT. üzletrésze”nek a ... által történő megszerzését követően - visszavonásig terjedő hatállyal - a ... tulajdonos nevében az egyszemélyes tulajdonosi jogokat gyakorolni."

A fenti meghatalmazást elfogadó ... a felperes képviselőjében 2004. október 29-én megkötötte a ... Korlátolt Felelősségű Társasággal a II. rendű alperesben fennálló 100 %-os üzletrész átruházására vonatkozó szerződést, melyet ügyvédként dr. ... ellenjegyezett.

A fenti adásvételi szerződés megkötését követően a felperes képviselőjében eljárva ... 2004. november 26-án tulajdonosi határozatot hozott a II. rendű alperes székhelyéről, angol nyelvű elnevezéséről, a tulajdonos-változással, valamint ezen módosításokkal egységes szerkezetbe foglalt alapító okirat elfogadásáról; a 2004. november 30-án benyújtott kérelem alapján a tagváltozással és a tulajdonosi döntésekkel kapcsolatos változások cégbírósi bejegyzésére 2004. november 26-i hatállyal került sor.

Dr. ... 2004. december 3-án kelt levelében kérte a felperest, hogy a leveléhez mellékelte tulajdonosi határozatot két tanú jelenlétében ... ügyvezető írja alá és láttassa el mindhárom aláírást Apostille-jal.

A fenti kérésnek a felperes eleget tett, az „Egyszemélyes tulajdonosi döntés” elnevezésű okiratban a felperes - utalva arra, hogy egyszemélyes tulajdonosa a II. rendű alperesnek, mely cég székhelyáthelyezése, illetve tagváltozása bejegyzése az illetékes cégbíróságokon folyamatban van - többek között az alábbiakat rögzítette.

„ 1. ... tulajdonost a fenti cégváltozási ügyekben a cégbírószági iratokhoz csatolt, ... 2004. október 15-én kelt meghatalmazás szerint ... Úr teljes jogkörrel képviseli, tulajdonosi döntések meghozatalára jogosult."

„ 2. Egyben - bár erre meghatalmazása alapján egyébként is jogosult lenne - kifejezetten felhatalmazzuk, hogy az ... KFT. törzstőkéjének (jegyzett tőkéjének) 500.000.000 Ft-tal (azaz ötszázmillió forinttal) történő felemeléséről egyszemélyes tulajdonosi döntést hozzon, annak feltételeit helyettünk és nevünkben meghatározza."

„ 3. A ... Úr részére 2004. október 15-én adott tulajdonosi jogok gyakorlására vonatkozó teljes körű meghatalmazásunkat megerősítjük, az változatlanul érvényben van."

A fenti törzstőke-emelésről, valamint ... 2005. január 1-től 2009. december 31-ig terjedő időre történő ügyvezetővé választásáról a felperes 2004. december 29-én hozott tulajdonosi határozatot, melyet ... írt alá; ettől a felperes a későbbiekben meghozatalra kerülő tulajdonosi döntések során sem tért el, tulajdonosi jogait maga gyakorolta.

A felperes tulajdonosa, a ... igazgatótanácsa 2007. december 6-án - többek között - határozott arról, hogy a cégcsoporthoz tartozó társaságok részvényeivel, üzletrészeivel, illetve eszközeivel kapcsolatban bármilyen ügyletre kizárólag az adott ügyletnek a ... felügyelőbizottsága általi tanulmányozását követően és előzetes hozzájárulásával kerülhet sor, ezen határozatot ... igazgatótanácsi tagként aláírta.

2009. április 28-án kelt szerződés szerint - melyet a felperes képviselőjében ... írt alá - a felperes a II. rendű alperesi társaságban fennálló 100 %-os üzletrészt átruházta a ... cégbejegyzésű I. rendű alperesre; a tagváltás - melyet 2009. április 30-i egységes szerkezetű alapító okiratba foglaltak - okán benyújtott változásbejegyzés iránti kérelemnek a Fővárosi Bíróság mint Cégbírószág 2009. május 4-én kelt Cg. ... számú végzésével helyt adott, és 2009. április 28-i hatállyal egyfelől törölte a felperes tagságát, másfelől tagként az I. rendű alperest bejegyezte; a határozat a Céglétszám ... számában került közzétételre.

A felperes igazgatói 2009. május 8-án, illetőleg 2009. május 13-án közös nemleges nyilatkozatot tettek arra vonatkozóan, hogy nem járultak hozzá a felperes II. rendű alperesben fennálló 100 %-os üzletrésze bármely jogcímen történő átruházásához, illetőleg erre vonatkozó meghatalmazást senkinek nem adtak.

A felperes 2007. július 24-én kelt levelében tájékoztatta az I. rendű alperest a 2009. április 28-i üzletrész átruházási szerződés létrejötte hiányára, illetve semmisségére, valamint a 2009. április 30. napjától hatályos alapító okirat érvénytelenségére vonatkozó jogi álláspontjáról.

A felperes 2009. szeptember 1-jén az I. rendű alperessel szemben előterjesztett keresetét a 2010. november 12-i tárgyaláson kiterjesztette a II. rendű alperesre,

pontosított keresetében elsődlegesen annak megállapítását kérte, hogy a felperes és az I. rendű alperes között a II. rendű alperes üzletrészének átruházása tárgyában nem jött létre szerződés, vagy ezen szerződés semmis; e kereset vonatkozásában kérte a II. rendű alperes tűrésre kötelezését; kérte továbbá az alperesekkel szemben annak megállapítását, hogy a II. rendű alperes 2009. április 30. napjától hatályos alapító okirata érvénytelen; kérte továbbá a Pp. 123. §-a alapján az alperesekkel szemben annak megállapítását, hogy a felperes a II. rendű alperes egyedüli tagja, amely alapján a felperes tagi minőségének cégnyilvántartásba való visszajegyeztetésének van helye, ennek érdekében kérte a Fővárosi Bíróság mint Cégbíróság megkeresését.

A szerződés létre nem jöttének megállapítására irányuló keresetében előadta, hogy ... a 2009. április 28-i szerződést egy hatályát veszített és eredetileg sem eladásra vonatkozó meghatalmazás jogszerűtlen felhasználásával írta alá, így cselekménye a Ptk. 221. §-a szerint álképviselet, eljárását a felperes utólag semmilyen formában nem hagyta jóvá - sőt kifejezetten tagadta, hogy szerződési akarata az üzletrész eladására irányult volna -, így az álképviselő nyilatkozata a felperest nem köti. A Ptk. 207. § (1) bekezdése szerint vizsgálva a szerződéskötéshez felhasznált meghatalmazást, megállapítható, hogy ... a felperes képviselőjében a ... Kft. üzletrészének megvásárlására volt jogosult, az okirat az eladás vonatkozásában utalást sem tartalmaz, nyilvánvaló, amennyiben a meghatalmazó szándéka az üzletrész elidegenítésére is kiterjedt volna, e körben is képviselői joggal ruházta volna fel. A meghatalmazásban szereplő tulajdonosi joggyakorlás kizárólag a társaság belső jogviszonyaira vonatkozott; az egyszemélyes tulajdonosi jogokba az üzletrész értékesítésére vonatkozó jog nem tartozik bele; a meghatalmazás ... ügyvezetővé választásával 2005. január 1-jei hatállyal okafogyottá is vált, ezt követően a felperes gyakorolta az egyszemélyes tulajdonosi jogokat. Utalt arra is, hogy a Gt. 142. §-a, 168. §-a és 170. §-a egybevetéséből következően az egyszemélyes kft. tulajdonosa az egyszemélyes tulajdonosi jogok gyakorlására a társaság ügyvezetőjének érvényes meghatalmazást nem is adhat; emellett a megbízási szerződést a Gt. 127. § (2) bekezdésében foglaltakból következően írásban kellett volna megkötni, mert az üzletrész átruházása is írásbeli alakisághoz kötött.

A felperes Ptk. 205. § (1) bekezdése szerinti akarata hiányzott az üzletrész átruházásához, így a szerződés nem jött létre.

A szerződés létrejötte esetén a Ptk. 200. § (2) bekezdésére alapítottnak annak semmissége megállapítását kérte, hivatkozva arra, hogy a jogügylet nyilvánvalóan jóerkölcsbe ütköző, csalárd jogügylet, mely ... rosszhiszemű eljárása következménye. E körben arra hivatkozott, hogy ...nak a 2007. december 6-i igazgatótanácsi határozatban foglaltakra figyelemmel tudnia kellett, hogy az üzletrész átruházására kizárólag a ... felügyelőbizottságának előzetes hozzájárulásával kerülhetett volna sor; sem a szerződés aláírását megelőzően, sem azt követően nem tájékoztatta a felperest az ügylet megtörténtéről, sőt azt követően a kapcsolatfelvételtől kifejezetten elzárkózott, és a ... üzleti lapnak adott nyilatkozatából kitűnően a csalárd jogügylet célja az ... KFT. üzletrészének elvétele volt, annak jogos tulajdonosa tudta nélkül. Nyilvánvalóan jóerkölcsbe ütközik az is,

hogy a vételárát 1 USD értékben határozták meg, holott a társaság előző évi forgalma közel 220 milliárd, az adózott nyeresége több mint 6 milliárd forint volt.

A 2009. április 30-i alapító okirat érvénytelenségét arra alapította, hogy a Gt. 152. §-a és 168. § (1) bekezdése szerint az egyszemélyes társaság alapító okiratának módosításáról az egyedüli tag jogosult dönteni, az okiratot az I. rendű alperes írta alá mint egyedüli tag, ugyanakkor az üzletrészen az átruházási szerződés létrejötte hiányában tulajdonjogot nem szerzett, taggá nem vált, így az a Ptk. 200. § (2) bekezdése alapján jogszabályba ütköző, semmis. Előadta, hogy ezen keresete szerint a per a Ctv. 70. §-ában foglaltaknak megfelelő; a II. rendű alperes alapító okiratának cégjegyzékadattal össze nem függő módosítása érvénytelenségének megállapítására irányul, ugyanis az érvénytelenséget a Ptk. 200. § (2) bekezdése alapján akarathiba miatt kéri megállapítani. Álláspontja szerint a pert az I. rendű alperessel szemben kellett megindítani, mert tagként ő írta alá az okiratot, figyelemmel azonban a kötelező perben állásra, a keresetet kiterjesztette a II. rendű alperesre, így a Pp. 130. § (1) bekezdés g) pontján keresztül a Pp. 157. § a) pontja szerinti permegszüntetésnek nincs helye. Utalt arra, hogy a perindításra a Ctv. 70. § (1) bekezdésére figyelemmel a Ctv. 69. § (1) bekezdése szerinti 6 hónapos jogvesztő határidőn belül került sor, mert a változásbejegyzést elrendelő végzés közzététele ..., a megelőző kereset benyújtása - figyelemmel a Pp. 132. § (1) bekezdésében foglaltakra - 2009. június 30-i, így a perindítással nem késett el.

A Pp. 123. §-a szerinti megállapítási keresete vonatkozásában előadta, hogy jogai megóvása szükséges mindkét alperessel szemben, ugyanakkor teljesítést nem követelhet, célja, hogy a közhiteles cégnyilvántartásban az ítélet alapján a felperes kerülhessen feltüntetésre egyedüli tagként.

Az I. rendű alperes elsődlegesen a Pp. 157. § a) pontja alapján a permegszüntetését kérte, egyfelől a Pp. 130. § (1) bekezdés d) pontjára, másfelől a Pp. 130. § (1) bekezdés i) pontjára hivatkozva; előadása szerint ... 2009. május 11-én az I. rendű alperessel szemben pert indított a Pest Megyei Bíróság előtt, kérve a perbeli szerződés létre nem jöttének megállapítását, így perfüggőség esete áll fenn, továbbá nem történt meg a peres felek közötti, a Pp. 121/A. § (1) bekezdésében előírt per előtti egyeztetés.

Az I. rendű alperes joghatósági kifogást is előterjesztett, hivatkozva arra, hogy a 2009. április 28-i szerződés 11. pontjában az 1962. évi 25. számú tvr. által kihirdetett, New Yorkban 1958. június 10-én kelt Egyezmény II. cikk 1. pontja alapján a szerződésből adódó viták eldöntésére kikötötték az ... Kereskedelmi és Iparkamara mellett működő Választottbíróság kizárólagos hatáskörét, ezért az 1994. évi LXXI. tv. 46. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó 8. § (1) bekezdése szerint a keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasításának van helye. A rendes magyar bíróság joghatósága vizsgálatára irányadónak kérte tekinteni az 1988. szeptember 16-i Luganói Egyezményt, melyet az Európai Unió Tanácsának 44/2001. EK rendelete szerint az Unió tagállamaiban alkalmazni kell; az Egyezményt az Európai Gazdasági Közösség és a Szabad Kereskedelmi Társulás tagjai is aláírták, mivel a jogvitában részes felek azt aláírták, így alkalmazandó, függetlenül attól, hogy Magyarországon kihirdették-e vagy sem.

Érdemi ellenkérelmében az I. rendű alperes a kereset elutasítását kérte; álláspontja szerint ... meghatalmazással rendelkezett az üzletrész átruházási szerződés aláírására, következik ez a meghatalmazás angol szövegezéséből, melynek magyar fordítása a következő: „gyakorolni a tulajdonos jogait az ... KFT. üzletrészei felett az egyedüli tulajdonos nevében és képviselőjében.” Utalt arra, hogy a meghatalmazás magyar szövegezése is egyértelmű, abból a felperes tulajdonosi joggyakorlás szűkítésére vonatkozó előadása nem vezethető le. A meghatalmazás megfelel a Ptk. 222. §-ában és 223. §-ában foglaltaknak; arra jogosult személy írta alá, abból kitűnik, hogy az ... KFT.-vel összefüggő tulajdonosi jogok gyakorlására vonatkozik, visszavonásig terjedő hatállyal adták ki, és az ügylet megkötéséig azt nem vonták vissza. Az I. rendű alperes álláspontja szerint ... eljárási jogosultságát támasztja alá a felperes 2004. december 3-i egyszemélyes tulajdonosi döntése is, melynek 3. pontja megerősíti a tulajdonosi joggyakorlásra vonatkozó, korábbi teljes körű meghatalmazást. Előadása szerint a meghatalmazás keltezése sem támasztott benne kételyt, tudta, hogy a felperes ... postafiók cég, tényleges tevékenységet nem folytat, egyetlen meghatalmazottja és kézbesítési megbízottja Magyarországon ... volt, aki valamennyi hatóság előtt a felperest képviselte, éveken át több milliárd forintos árbevételt kezelt, illetőleg jelentős beruházásokról döntött, külön meghatalmazás nélkül. Az eladási szándékot támasztotta alá az is, hogy ismert volt a II. rendű alperes vesztesége, az, hogy kétséges volt az eladott gáz eredete, a szakmában ismert volt az is, hogy a felperes a veszteséget átvállaló, folyamatos gázszállítást biztosító vevőnek kívánja az üzletrészt értékesíteni. Veszteséges cégek üzletrészeinek eladása esetén jelképes vételárat határoznak meg, így felperes ekörbeni érvelése sem fog helyt. Álláspontja szerint jelentőséggel az bír, a felperes nem bizonyította, hogy ... meghatalmazását bármikor korlátozta vagy visszavonta volna, így az I. rendű alperes alappal bízhatott az üzletrész átruházási szerződés érvényes létrejöttében.

A II. rendű alperes a választottbíróági kikötésre figyelemmel a magyar bíróságok joghatósága hiányában a per megszüntetését kérte, utalva arra, hogy a peres felek a Luganói Egyezmény hatálya alá tartoznak, részes államban bejegyzett társaság üzletrészeire kötötték a szerződést.

Álláspontja szerint ... meghatalmazása korlátozás nélküli tulajdonosi joggyakorlásra vonatkozott, és tekintve, hogy a felperes nem tett olyan jognyilatkozatot, amely a meghatalmazást kizárta vagy korlátozta volna, a képviselő eljárása a meghatalmazás kereteit nem lépte túl. A meghatalmazás szövegezésének egyértelműsége szükségtelenné teszi annak Ptk. 207. §-a szerinti értelmezését; az okiratból nem tűnik ki, hogy a képviselői jog egyetlen jogügyletre vonatkozna, sőt ezzel ellentétes az a megfogalmazás, hogy az üzletrész megszerzését követően, visszavonásig jogosult a tulajdonosi jogokat gyakorolni. Emellett a felperes maga határozhatta meg a meghatalmazás tartalmát, annak esetleges ellentmondásossága következményét a Ptk. 4. § (4) bekezdésében foglaltakból következően viselnie kell. A Ptk. 112. §-ából adódóan a tulajdonosi jogok közé tartozik az átruházás joga, az ekörbeni joggyakorláshoz szükségtelen volt megbízási szerződés, felperes saját előadása szerint is a ... Kft. üzletrészeinek megvásárlása során sem kötöttek ...-nal megbízási szerződést.

Vitatta az I. rendű alperes a szerződés jóerkölcsbe ütközését; ... nem járt el rosszhiszeműen, amennyiben mégis, az a szerződés érvényes létrejöttét nem befolyásolja, mert jóerkölcsbe ütköző közös cél vele nem volt. A meghatalmazott eljárási jogosultságát támasztotta alá az is, hogy a felperes ügyvezetője volt, külső körülmény nem utalt arra, hogy közöttük bizalmi válság lenne, ez esetben egyébként a felperes élhetett volna a meghatalmazás visszavonására vonatkozó jogával. Az ügyleti akarat vizsgálata körében érdektelen a másik fél eltitkolt szándéka, így ha a meghatalmazott célja a felperes megkárosítására irányult volna, mivel arról a másik szerződő fél nem bírt tudomással, ez sem eredményezi a szerződés érvénytelenségét.

A Ctv. 70. §-ára alapított kereseti kérelem vonatkozásában arra hivatkozott, hogy a 6 hónapos jogvesztő határidő többszörös elteltére tekintettel a felperes ezen keresete elkésett, így e körben a Pp. 130. § (1) bekezdés h) pontján keresztül alkalmazandó Pp. 157. § a) pontja szerint a per megszüntetésének van helye.

A felperes vitatta a permegszüntetésre alapot adó körülmények fennálltát; állítása szerint a hivatkozott korábbi per nem azonos felek között indult, az ottani felperes időközbeni keresettől elállása okán megszűnt; a 2009. július 24-i - igazoltan kézbesített - levele megfelel a Pp. 121/A. § (1) bekezdésében foglaltaknak, továbbá az alapító okirat érvénytelenségének megállapítása iránti kereset előterjesztésével nem késett el. Álláspontja szerint az alperesi védekezés összemosza a joghatóság és a választottbírói kikötés kérdését; tekintve, hogy választottbírói szerződés akarategyezőség hiányában nem jött létre - e körben is álképviselő áll fenn -, így a kikötés nem irányadó. A választottbírói kikötés - annak létrejötte esetén - nemzetközi választottbíráskodást írt volna elő, melyre a Vbt. 46. § (2) bekezdése szerint a Vbt. 8. §-át alkalmazni kell akkor is, ha a választottbírói székhelye Magyarországon kívül van; a Vbt. 8. § (1) bekezdése kizárja a per megszüntetését, ha a választottbírói szerződés nem jött létre, érvénytelen, hatálytalan vagy betarthatatlan. Ezzel összhangban rendelkezik a New York-i Egyezmény II. cikk 3. pontja, mely szerint nincs helye a rendes bíróság előtti per megszüntetésének, ha a rendes bíróság megállapítja, hogy az említett megállapodás semmis, hatálytalan vagy nem teljesíthető.

A fentiekén túlmenően jelen perre a magyar bíróságnak kizárólagos, valamint különös joghatósága egyaránt van; az Nmtvr. 62/A. § h) pontja szerint kizárólag magyar bíróság járhat el, mert az üzletrész adásvételi szerződés létre nem jötte belföldön vezetett közhitelű nyilvántartásba történő bejegyzést érintő eljárás; az alapító okirat érvénytelenségével kapcsolatos kereseti kérelem tárgyában pedig az Nmtvr. 62/A. § g) pontja szerint ugyancsak kizárólag magyar bíróság jogosult eljárni. Különös joghatósági okként hivatkozott a felperes az Nmtvr. 55. és 57. §-ában foglaltakra.

Az elsőfokú bíróság 2011. március 30. napján kelt 11.G.41.438/2009/52. számú ítéletével megállapította, hogy nem jött létre a felperes mint eladó és az I. rendű alperes mint vevő között a Budapesten 2009. április 28. napján kelt üzletrész átruházási szerződés, aminek tárgya a II. rendű alperes teljes, 100 %-os üzletrésze, amit felperes képviselőjeként ... írt alá.

Az elsőfokú bíróság felhívta a Fővárosi Bíróságot mint Cégbíróságot, hogy a II. rendű alperes cégjegyzékéből törölje a tagok adatai közül az I. rendű alperes adatait, és jegyezze be a felperes adatait; kötelezte a II. rendű alperest ennek tűrésére, ezt meghaladóan a keresetet elutasította, és kötelezte az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 3.400.000 forint perköltséget.

A szerződés létre nem jöttére alapított kereseti kérelem körében az elsőfokú bíróság ... ügyletkötési jogosultságát vizsgálta a Ptk. 199. §-ában, 200. § (1) bekezdésében, 218. § (1) bekezdésében, 219. § (1), (2) bekezdésében, 222. §-ában és 223. § (1), (2) bekezdésében foglaltakra figyelemmel. Megállapította az elsőfokú bíróság, hogy az alakítás megfelelő, az üzletrész átruházási szerződésre előírt írásbeliségéhez igazodóan a meghatalmazást írásba foglalták, emellett közjegyzői hitelesítéssel és felülhitelesítéssel is ellátták. A meghatalmazás személyi hatályát vizsgálva az elsőfokú bíróság arra vont következtetést, hogy meghatalmazóként azt jogszerűen írta alá a felperesi társaság törvényes képviselőjeként ... igazgató, és az okiratból a meghatalmazott személye is egyértelmű. A meghatalmazás 2004. október 15. napjától hatályos és a visszavonásig érvényes; a felperes nem vitatta, az ügyletkötésig a meghatalmazás visszavonására nem került sor, így annak időbeli hatálya fennállt a szerződés aláírásakor. Vizsgálta az elsőfokú bíróság, hogy a meghatalmazás tárgyi hatálya mire terjed ki, lényeges tartalmát mennyiben foglalták írásba; megállapította, hogy a meghatalmazás a szövegezése szerint egyértelműen arra vonatkozó jognyilatkozat megtételére hatalmazta meg ...t, hogy képviselje a felperest mint vevőt a ... Kft.-vel mint eladóval kötendő üzletrész adásvételi szerződés megkötésénél, nem tartalmaz azonban semmilyen utalást arra vonatkozóan, hogy jogosult lenne a felperes tulajdonát képező teljes üzletrész eladására. A szerződés aláírásán túl csak olyan tulajdonosi joggyakorlásra volt jogosult, amit az üzletrész megszerzésekor kellett gyakorolni, kifejezetten az üzletrész megszerzésének, annak cégbírósági bejegyzésének az érdekében. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a meghatalmazás fenti tárgyi hatályát támasztja alá az a körülmény is, hogy ..., illetve az eljáró ügyvéd 2004. december 3-án a felperes törvényes képviselőjéhez fordult annak érdekében, hogy a meghatalmazás tárgyát pontosító okiratot írjon alá, melyben megerősítette a meghatalmazott ... számú egyszemélyes tulajdonosi határozatait, és kifejezetten felhatalmazta a törzstőke felemeléséről történő egyszemélyes tulajdonosi döntés meghozatalára. A tulajdonosi jogok gyakorlására vonatkozó teljes körű meghatalmazás megerősítése azért lehetett szükséges, mivel akkor ... már részben megtette azon jognyilatkozatokat, amikre ez az okirat felhatalmazta őt utólag. A 2004. december 3-i okirat kiterjeszti a 2004. október 15-i meghatalmazás tárgyi hatályát, de ebben sem szerepel arra vonatkozó meghatalmazás, amely alapján ... jogosult lett volna a felperes tulajdonát képező üzletrész elidegenítésére. A per adatai alapján az elsőfokú bíróság arra vont következtetést, hogy a meghatalmazás egy példányban készült; utalt arra, hogy az alperesek jogi álláspontja volt eltérő a meghatalmazás terjedelme tekintetében, így a 18. és 25. számú végzésre tett I. rendű alperesi nyilatkozatra figyelemmel, nem merült fel kételye a felperes tényállításai tekintetében, ezért azokat valósnak fogadta el. Nem osztotta az elsőfokú bíróság az I. rendű alperes azon védekezését, hogy nem kellett tudnia a felperes tényleges szerződési akaratáról, ugyanis észlelnie kellett volna mint vevőnek, hogy a

meghatalmazott által felmutatott okirat nem terjed ki a II. rendű alperes üzletrészenek eladására, ez a magyar és angol nyelvű változatból egyaránt kitűnt. A Ptk. 205. § (1), (2) bekezdése alapján megállapította az elsőfokú bíróság, hogy a felek között nem jött létre üzletrész átruházási szerződés, amellyel a felperes átruházta volna a tulajdonában lévő teljes üzletrészt az I. rendű alperesre. A felperesnek erre irányuló akarata nem volt, nem is tudott a szerződéskötésről, annak aláírásáról és cégbírósághoz történő benyújtásáról, ... fenti körbeni akaratnyilvánítása hatálytalan, mivel annak megtételére feljogosítva nem volt.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a Ptk. 215. § (3) bekezdése alapján az érvénytelenség jogkövetkezményét kellett alkalmazni; a Ptk. 237. § (1) bekezdése szerint a szerződéskötés előtt fennálló helyzetet kell visszaállítani. Ennek körében rendelkezett arról, hogy a II. rendű alperes cégjegyzékét vezető cégbíróság jegyezze be a felperest, és törölje az I. rendű alperes adatait. Az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy a cégbíróság felhívása nem a 2006. évi V. törvény alapján történt, így nem a szükséges intézkedések megtételére hívta fel, hanem kifejezetten a Ptk. 237. § (1) bekezdése alapján konkrétan utasította, hogy mely adatokat töröljön, illetőleg jegyezzen be a cégjegyzékbe.

Az elsőfokú bíróság szerződés létre nem jötte körébeni álláspontjára figyelemmel a felperes vagylagos, szerződés semmisségének megállapítására irányuló kereseti kérelmét nem vizsgálta.

Megalapozatlannak találta az elsőfokú bíróság a 2009. április 30-i alapító okirat érvénytelenségével kapcsolatos kereseti kérelmet, ennek elutasítása körében kifejtette, hogy az alapító okirat módosítása cégjegyzékadattal összefüggő, így a Ctv. 70. §-ára történő felperesi hivatkozás megalapozatlan. Emellett a Ctv. 70. §-a alapján alkalmazandó 69. § (1) bekezdése szerint a pert az ellen a cég ellen kell megindítani, amelynek a létesítő okirat módosítása érvénytelenségének a megállapítását kéri, a felperes azonban eredetileg csak az I. rendű alperest perelte, így ezen kérelem az I. rendű alperessel szemben ez okból is megalapozatlan. Utalt arra is, hogy a Ctv. 69. § (1) bekezdése alapján a pert a Céglétesítőben történő közzétételtől számított 6 hónapos jogvesztő határidőn belül kell megindítani, a II. rendű alperessel szemben a kereset kiterjesztésére a fenti határidőn túl került sor, továbbá a Ctv. 65. § (1) bekezdése szerinti a felperes ezen követelése, a Ctv. 65. § (2) bekezdésében előírt 30 napos jogvesztő határidő is eltelt, így elkészsége okán a kereset nem érvényesíthető.

Megalapozatlannak találta az elsőfokú bíróság a Pp. 123. §-ára alapított megállapítási keresetet is, tekintve, hogy annak törvényi feltételei nem állnak fenn; a felperes jogainak alperesekkel szemben történő megóvása végett nem volt szükséges a kért megállapítás, mert a szerződés létre nem jöttére irányuló kereseti kérelem alapján az elsőfokú bíróság megállapította az üzletrész átruházási szerződés létrejöttének a hiányát, és az eredeti állapot helyreállítása körében intézkedett a felperes mint tag adatainak bejegyzése és az I. rendű alperes mint tag adatainak törlése iránt.

Az elsőfokú bíróság a pergátló kifogások kapcsán kifejtette, a Pest Megyei Bíróság előtti korábbi eljárás nem azonos felek között folyt, és időközben jogerősen megszűnt.

A joghatóság tekintetében az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperesi kereset érinti a II. rendű alperes belföldön vezetett közhitelű cégnyilvántartásba, cégjegyzékbe bejegyzett adatait, valamint a II. rendű alperes nyilvántartásba vételének alapjául szolgáló szerződés érvényességét, létre nem jöttét, így az 1979. évi 13. törvényerejű rendelet 62/A. § g), h) pontja alapján kizárólag magyar bíróság járhat el a jogvita elbírálásakor. Kizárólagos joghatóság okán nem hatályosulhat a szerződés 11. pontjában írt kikötés, továbbá, mivel a kikötést magába foglaló üzletrész átruházási szerződés nem jött létre, ugyanezen okból a kikötés sem minősül létrejöttnek. Alaptalan az alperesek 2007. évi Luganói Egyezményre hivatkozása, mivel az a per megindításakor nem volt hatályos Magyarországra, és a ... honosságú I. rendű alperes tekintetében sem alkalmazható. A 44/2001. EK rendelet tartalmilag megegyezik a 2007. évi Luganói Egyezménnyel, és annak rendelkezései alapján szintén megállapítható a magyar bíróságok joghatósága.

Az ítélet ellen az alperesek terjesztettek elő fellebbezést.

Az I. rendű alperes a fellebbezésében elsődlegesen a per egészének megszüntetését, másodlagosan az ítélet megváltoztatását, az első és harmadik kereset elutasítását, a második kereset tekintetében a per megszüntetését kérte, teljes egészében csatlakozva a II. rendű alperes fellebbezésében előadottakhoz.

Az I. rendű alperes a fellebbezésében hivatkozott arra, hogy a perbeli üzletrész adásvételi szerződés érvényes létrejöttének a megállapítása iránt az ... Választottbíróság előtt eljárást indított, a Választottbíróság megállapította, hogy ezen kérelem elbírálására joghatósággal rendelkezik. A végzést jelen per felperese eredménytelenül támadta meg ... Bírósága előtt, mely a választottbírósági végzést érvényesnek találta; a Választottbíróság 2011. december 1-jére tűzött új hatánapot. Álláspontja szerint a választottbírósági kikötés a nemzetközi és a magyar joggyakorlat, valamint jogirodalom szerint is a rendes bírósági eljárás kizárására vezet, csatolta a hivatkozott orosz bírósági határozatokat.

Utalt arra, hogy az általa beszerzett ... jogvélemény szerint a vitás meghatalmazás kiterjedt arra, hogy a felperes tulajdonában álló ... KFT. üzletrészét a meghatalmazott a felperes nevében és képviselőként értékesítse. Utalt arra, hogy a meghatalmazás megfeleltetése ... jogi kérdés - ennek alátámasztására a II. rendű alperes dr. ... szakvéleményét csatolta -, azt nem a magyar kötetmi jogi szabályok szerint kell megítélni, mert ... székhelyű gazdasági társaság képviselőjére vonatkozott, ... állampolgár képviselője ... on írta alá, és az aláírását ... közjegyző hitelesítette. A fellebbezéséhez nyelvi lektori szakvéleményt csatolt arról, hogy a perbeli meghatalmazás és a 2004. december 3-i tulajdonosi döntés összevetéséből következően - bár az angol és magyar nyelvi verziók helyenként eltéréseket és pontatlanságokat tartalmaznak - a meghatalmazott felhatalmazást kapott arra, hogy az ... KFT. 1/1 üzletrészét megszerezze, majd az afölötti tulajdonosi jogokat a döntés visszavonásáig teljes körűen gyakorolja, ezen felhatalmazást a második okirat kifejezetten megerősíti.

Az I. rendű alperes a jogorvoslati eljárás során a Pp. 114. §-a szerinti eljárási kifogást terjesztett elő 62. sorszámú beadványában - kifogásolva az 52. sorszámú ítélet részére történő szabályszerű kézbesítése elmaradását -, az elsőfokú bíróság

ennek kapcsán hozott 68. sorszámú végzése vonatkozásában 71. sorszámú beadványában ismételten eljárási kifogást terjesztett elő, sérelmezve egyfelől a Pp. 100/A. § (4) bekezdésében foglaltak téves alkalmazását, másfelől azt, hogy az elsőfokú bíróság a hatáskörét túllépve a másodfokú bíróság hatáskörét elvonva határozott eljárási kifogása tárgyában.

A II. rendű alperes elsődlegesen a per egészének megszüntetését, másodlagosan az ítélet Pp. 252. § (2) bekezdése szerinti hatályon kívül helyezését, harmadlagosan a megváltoztatását, az első és harmadik kereset elutasítását, a második kereset tekintetében a per megszüntetését kérte.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen vont következtetést a magyar bíróságok kizárólagos joghatóságára; az Nmtvr. 62/A. § h) pontja helytálló értelmezése szerint magyar bíróságnak cégjegyzéki bejegyzést „érintő” eljárásban, a Ctv. 65. §-a szerinti per esetén van kizárólagos joghatósága, ilyen pernek megfelelő kereseti kérelme a felperesnek nem volt. Egy üzletrész adásvételi szerződés érvényessége vagyoni jogi kérdés, melynek eldöntése után elkülönülő következő lépésként - változásbejegyzési vagy törvényességi felügyeleti eljárás keretében - a cégbíróság maga végzi el a nyilvántartásba történő esetleges bejegyzést, ezt támasztja alá a BH 2003.255 számú eseti döntés is.

Ugyancsak tévesen értelmezte az elsőfokú bíróság az Nmtvr. 62/A. § g) pontjában foglaltakat, ezen jogszabály alá eső eljárásokat a Ctv. 70. §-a határozza meg, felperes az alapító okirat érvénytelenségét a Ptk. 200. § (2) bekezdésére alapította, arra hivatkozással, hogy arról nem a II. rendű alperes valódi tagja döntött. Felperes kereseti kérelme azért sem felel meg a Ctv. 70. §-ában foglaltaknak, mert nem az alapító okirat cégjegyzékadattal össze nem függő módosítása alapján indult, és az eljárást nem a törvényben meghatározott alperes ellen terjesztette elő, a II. rendű alperesre történő utólagos kereset-kiterjesztés ezt nem orvosolta. Tekintve, hogy a vitatott módosítás a cégjegyzéki adatot képező tag személye, ezért a felperesnek a bejegyzést a Ctv. 65. §-a alapján kellett támadnia, mely kérdésben a Legfelsőbb Bíróság Gfv.IX.... számú ítéletével végső döntés született.

Amennyiben a felperes alapító okirattal kapcsolatos keresete mégis megfelelné a Ctv. 70. §-ának, akkor arra a kizárólagos joghatóság fennállna, de a keresetet a Pp. 130. § (1) bekezdés h) pontja alapján, elkészttség miatt idézés kibocsátása nélkül el kellett volna utasítani.

Fenntartotta a II. rendű alperes azon jogi álláspontját, hogy az Nmtvr. 2. §-a szerint a joghatóság vizsgálatára az 1988. szeptember 16-án megkötött Luganói Egyezményt kellett volna alkalmazni, melyben foglaltak szerint sem kizárólagos, sem egyéb olyan különös joghatósági ok nem áll fenn, amely alapot adna a magyar bírósági joghatóság megállapítására, így az Egyezmény 2. cikkébe foglalt általános, alperes lakóhelye szerinti joghatósági szabály szerint kellett volna a felperesnek eljárnia. Kifogásolta a különös joghatósági okok vizsgálatának elsőfokú bíróság általi mellőzését, valamint a választottbírói szerződés nem megfelelő figyelembe vételét; álláspontja szerint utóbbi érvényességének a vizsgálata az alapszerződésétől elválik.

Lényeges eljárásjogi szabálysértésként hivatkozott a II. rendű alperes a Pp. 3. § (3) bekezdése szerinti tájékoztatási kötelezettség elmulasztására - utóbbit az ítélet

meghozatalát követő Pp. módosítás nem érinti -, az eredetileg beavatkozóként résztvevő II. rendű alperessel szembeni kereset előterjesztését követően a bíróság részéről a szükséges tájékoztatás nem történt meg. Elmulasztotta az elsőfokú bíróság annak tisztázását, hogy a vitatott meghatalmazás angol és magyar nyelvű szövegének a tartalma azonos-e, a felek erre nem tettek egyező nyilatkozatot, és a bíróság nem jelölte meg, hogy e körben a bizonyítási teher melyik félnél van és a bizonyítatlanságot kinek a terhére kell értékelni. A magyar és az angol nyelvű szöveg nem azonos, az elsőfokú bíróság pedig nem rendelkezett olyan nyelvi szakértelemmel, amely képessé tette volna a per érdemét jelentő szakkérdés megválaszolására. Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok köréből indokolás nélkül kirekesztette az okirat angol nyelvű szövegét, valamint az sem állapítható meg, hogy miért mellőzte a meghatalmazást aláíró felperesi igazgató tanúkénti meghallgatását. A 25. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyvbe foglalt tájékoztatás nem felelt meg a Pp. 3. § (3) bekezdésében foglaltaknak, tekintve, hogy a jogvita elbírálása szempontjából nem releváns tényekre vonatkozott.

Állította, hogy a per eldöntése szempontjából releváns felperesi tényállításokra vitató nyilatkozatot tett, az ítéletben írtakkal szemben nem kapott olyan formális felhívást, amely jogkövetkezményként azt helyezte volna kilátásba, hogy kellő vitatás hiányában felperes valamely tényállítását a bíróság valósnak fogja elfogadni, és döntését arra alapítja. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság az ítéletét kizárólag a felperes által indítványozott ... tanúvallomására és a felperes által csatolt okirati bizonyítékokra alapozta, a tanúmeghallgatás során figyelmen kívül hagyta, hogy a tanú a felperes alkalmazásában áll. Téves az az ítéleti megállapítás is, hogy a meghatalmazás egy példányban készült, arról ugyanis több hiteles másolatot is kiállítottak, így az eredeti okiratot többször is fel lehetett használni. Utalt arra, az elsőfokú bíróság nem vizsgálta a Pp. 121/A. § (1) bekezdése szerinti egyeztetés hiányára alapított védekezését, valamint a perfüggőségi kifogása elbírálása során téves ügyszámot és befejezési időpontot tüntetett fel az ítélet indokolásában.

Érdemi álláspontja szerint téves az elsőfokú bíróság okfejtése a meghatalmazás terjedelmére vonatkozóan is; ugyan az okiratot magyar ügyvéd készítette angol és magyar nyelven, azonban felperes ... illetőségű törvényes képviselője egyedül angolul értett, és az okiratban foglaltakra nyilatkozó ... is angol anyanyelvű, így a meghatalmazás angol nyelvű szövegével kapcsolatban nyilatkozhatott. Az angol nyelvű szövegrész - állítása szerint - megfelelő magyar fordítására hivatkozással állította a II. rendű alperes, hogy a meghatalmazás kifejezetten kiterjedt arra, a meghatalmazott a felperes nevében a II. rendű alperes üzletrészéről rendelkezzen, így azt el is adhassa. A meghatalmazás egyébként egymástól két, jól elkülöníthető időszakra terjedt ki; először az üzletrész megszerzéséhez, majd azt követően az üzletrész feletti tulajdonosi jogok gyakorlásához adott felhatalmazást. A felhatalmazás az első időszakban egyedi jogcselekményekre - az adásvételi szerződés aláírására, a feltételek megállapítására, valamint a tulajdonszerzéshez szükséges nyilatkozatok megtételére és dokumentumok aláírására - terjedt ki, a második időszakban a meghatalmazott képviseleti jogkörét az üzletrész feletti tulajdonosi jogok gyakorlására korlátozta, ezen jogkörön belül azonban további korlátozás vagy szűkítés nincs, így a meghatalmazott képviseleti joga az üzletrész feletti tulajdonosi jogok gyakorlása tekintetében teljes körű. Álláspontja szerint a

fentieket támasztja alá ... 2004. október 25-én kelt, meghatalmazást elfogadó nyilatkozata, valamint a felperes 2004. december 3-i tulajdonosi döntése. Utóbbi okiratok - ... tanúvallomásával együtt - éppen azt erősítik, hogy a meghatalmazás a tagsági jogok gyakorlására nem terjedt ki, ezért vált szükségessé a meghozott határozatok utólagos felperesi jóváhagyatása. A 2004. december 3-i tulajdonosi döntés meghozatalakor már megvalósult a meghatalmazás első eleme, az üzletrész megszerzése - ez is azt támasztja alá, hogy eredetileg a meghatalmazás nem egy aktusra szólt -, a felperes tudva, hogy a tagsági joggyakorlásra a képviselő jogköre túllépésével került sor, jóváhagyta a hozott határozatokat és korlátozott jogkörben, új meghatalmazást adott a tagsági joggyakorlásra, a meghatalmazást nem vonta vissza. Amennyiben a felperes a meghatalmazás szövegének fentieknek megfelelő értelmezése és utólagos felperesi megerősítése ellenére azt állítja, hogy az üzletrészt nem akarta eladni, arra a meghatalmazás nem terjedt ki, akkor ez a részéről olyan egyoldalú titkos fenntartásnak minősül, amely a Ptk. 207. § (5) bekezdése szerint nem vehető figyelembe.

Hivatkozott arra a II. rendű alperes, az üzletrész adásvételi szerződés kapcsáni felperesi ügyleti akaratot nem annak törvényes képviselői, hanem ... vonatkozásában kell vizsgálni. Képviselőt esetén ugyanis a képviselő a jogügyletet a saját maga akaratnyilatkozatával köti meg, ezért is feltétel a képviselő cselekvőképessége. Képviselőhöz képviselői hatalom szükséges, utóbbi annak immanens tartalmi eleme; abból következően, hogy a jogügyletet a meghatalmazó a meghatalmazott nevében ugyan, de saját akaratnyilatkozatával köti meg, az következik, hogy az ügyletkötéskor jelentős mozzanatok a képviselő személyéből kell megítélni. Állítása szerint ... a meghatalmazásban teljes körű felhatalmazást kapott arra, hogy a felperes helyett a II. rendű alperes üzletrésze felett a tulajdonosi jogokat gyakorolja, a szerződéskötéskor az üzletrész átruházására vonatkozó ügyleti akaratát egyértelműen kifejezésre juttatta, nincs a perben adat arra, hogy képviselői nyilatkozata akarathibában szenvedett volna. Utalt arra, hogy a meghatalmazás mint okirat igazolja a benne foglalt felhatalmazás körét, érdektelen, hogy arról mit gondolnak a meghatalmazás elkészítésében résztvevő személyek; amennyiben a meghatalmazást adó felperesi képviselő az okirat aláírásakor tévedésben volt a teljes körű felhatalmazás vonatkozásában - mivel illet a meghatalmazott számára nem kívánt adni -, a meghatalmazás érvénytelenségére hivatkozhatott volna, felperes keresete azonban erre nem irányult.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen figyelmen kívül hagyta, hogy nem létező szerződésből eredő elszámolásra a jogalap nélküli gazdagodás és jogalap nélküli birtoklás szabályait kell megfelelően alkalmazni, így az ítéletben nem a cégbíróság utasításáról, hanem a II. rendű alperes üzletrésze kiadásáról kellett volna rendelkeznie, külön vizsgálva, hogy annak visszatartására az I. rendű alperes egyes igényeinek kielégítéséig jogosult-e.

Emellett az elsőfokú bíróság a cégbíróságot azért sem utasíthatta volna a II. rendű alperes tagsága cégjegyzéki visszajegyzésére, mert egyfelől a cégbíróság csak a Ctv. által meghatározott eljárások lefolytatására jogosult és köteles, továbbá az eredeti állapot még a Ptk. 237. § (1) bekezdése alkalmazhatósága esetén sem lenne helyreállítható. Az ítélet rendelkező részébe foglalt eljárás változásbejegyzési eljárásnak nem folytatható le, az I. rendű alperes cégjegyzékből való törlésére és a

felperes bejegyzésére kérelem nem érkezett, és nincs olyan jogszabályi rendelkezés, amely feljogosítaná a rendes bíróságot arra, hogy a cégbíróságot a Ptk. bármely §-ára hivatkozással eljárás lefolytatására utasítsa. A cégbíróságra bejegyzett adat, illetve a létesítő okirat módosítás érvénytelenségének megállapítására a Ctv. külön pertípusokat nevez meg, felperes keresete azonban ezek egyikének sem felelt meg, a második és a harmadik kereseti kérelme ténylegesen Ptk. alapú érvénytelenségi per. Ha a létesítő okirat módosítása összefügg a cégbírósággal - mint jelen esetben a tagváltozás - akkor a Ctv. 65. §-a szerinti pernek van helye, ha a módosítás nem függ össze a cégbírósággal, akkor a Ctv. 70. §-a szerinti per indítható. A felperes a módosított keresetében ugyan megjelölte a Ctv. 70. §-át, azonban a pert eredetileg nem a társaság ellen indította, a II. rendű alperesre történő kereset-kiterjesztés ezt a problémát nem orvosolta, továbbá a per megindítására nyitva álló határidőből kicsúszott, így a Pp. 130. § g) és h) pontjain keresztül a Pp. 157. § a) pontja szerint ezen kereseti kérelem vonatkozásában a per megszüntetésének lett volna helye, a fentiek okán nem lett volna a per a cégbíróságra sem bejegyezhető. Utalt arra is, hogy az ügyben eljáró bíróság nem másodfokú bírósága a cégbíróságnak, így utasításadás az 1997. évi LXVI. törvény 3. §-ában foglaltakból következően sem illette meg. Álláspontja szerint a Ptk. 237. § (1) bekezdése a Ctv. eljárási rendszerébe nem illeszthető be, ráadásul a Ctv. szerinti eljárásoknak semmilyen körülmények között nem lehet jogkövetkezménye a cégbíróságra már bejegyzett változások ex nunc hatályú törlése, így az eredeti állapot helyreállítása cégjogi szempontból sem volt lehetséges.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte.

A fellebbezésben hivatkozott 1988. évi Luganói Egyezménynek sem Magyarország, sem ... nem tagja, annak alkalmazását az elsőfokú bíróság helytállóan mellőzte, nemzetközi szerződés hiányában a joghatóságra kizárólag a Nmtvr. rendelkezései irányadók. Az elsődleges kereset vonatkozásában helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az üzletrész adásvételi szerződés létre nem jött belföldön vezetett közhitelű nyilvántartásba történő bejegyzést érint, a jogviszony létrejötte hiányában ugyanis az I. rendű alperest a cégnyilvántartásból törölni kell. A fellebbezésben hivatkozott eseti döntés olyan eltérő tényállású ügyre vonatkozik, ahol a keresetnek csupán közvetett kapcsolata volt a közhitelű nyilvántartásba történő bejegyzéssel, míg jelen per azt közvetlenül érinti. Ennek megfelelő a Fővárosi Ítéltábla 14.Gf.40.592/2009/3. számú jogerős végzése, mely szerint nem értelmezhető szűkítően a fenti jogszabályi rendelkezés, azt minden olyan eljárásra alkalmazni kell, amely bármilyen módon érinti, bármilyen közhitelű nyilvántartás bejegyzéseit.

A második keresete vonatkozásában is fennáll a magyar bíróságok kizárólagos joghatósága az Nmtvr. 62/A. § g) pontja alapján, tekintve, hogy az eljárás a belföldi székhelyű II. rendű alperes nyilvántartásba vételének alapjául szolgáló szerződés érvényességét, létre nem jöttét érinti, ugyanígy a harmadik kereset is közhitelű nyilvántartásba, cégbíróságra történő bejegyzést érint.

Téves a fellebbezési okfejtés a különös joghatósági okok vizsgálatára, utóbbi ugyanis szükségtelenné vált a kizárólagos joghatóság fennállása okán; fenntartotta, hogy az Nmtvr. 55. §-a, és 57. §-a egyaránt megalapozza a különös joghatóságot.

Álláspontja szerint nem tévedett az elsőfokú bíróság a perfüggőség hiányának a megállapítása körében sem, a fellebbezésben hivatkozott Pp. 121/A. § (1) bekezdése pedig nem permegszüntetési ok, továbbá tartalmilag is alaptalan a per előtti egyeztetés elmulasztására alapított előadás.

A felperes vitatta, hogy az elsőfokú bíróság az ítélet hatályon kívül helyezésére alapot adó lényeges eljárásjogi szabályt sértett volna, a peres felek perben tett nyilatkozataira figyelemmel szükséges tájékoztatás megtörtént, emellett a Pp. 386/J. §-a kiemelt ügyekben felmenti a bíróságot a kioktatási kötelezettség alól, mely rendelkezés a folyamatban lévő ügyekben alkalmazandó. Emellett az alperesek nem hivatkoztak arra, hogy a meghatalmazás angol nyelvű szövege kiterjedt volna a 2009. évi üzletrész átruházásra és annak lényeges feltételeire, a szövegazonosság körében a felek nem tettek eltérő nyilatkozatot. A tanúbizonyítás kifogásolt elmaradásának az oka az, hogy a felperes ezen indítványát visszavonta. Kifogásolta a felperes, hogy a ... jog alkalmazandóságára vonatkozó okfejtést az alperesek csak a fellebbezés benyújtását követően terjesztették elő, emellett, hogy az az Nmtvr. 29. §-ában foglaltakra figyelemmel érdemben alaptalan, a Pp. 235. § (1) bekezdésében foglaltakból következően sem vehető figyelembe.

Felperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítás eredményének helytálló értékelésével vont következtetést az elsődleges kereset megalapozottságára, a fellebbezésben előadottakkal szemben nem csak ... tanúvallomását, hanem a becsatolt összes okiratot értékelte, egyébként a II. rendű alperesnek nem volt bizonyítási indítványa, a kért tanúmeghallgatást visszavonta, az egyedüli tanú vallomására pedig észrevételt nem tettek, felhívás ellenére nem nyilatkoztak.

A felperes a perbeli meghatalmazásos ügylet kapcsán számtalan - okirattal alátámasztott -tényállítást tett, melyek irrelevanciájára hivatkoztak az alperesek, így a tényállításba foglaltak valódisága a részükről nem került vitatásra.

A felperes álláspontja szerint az alperesek ... meghatalmazásának egy mondatából kívánják levezetni az üzletrész elidegenítésére vonatkozó jogot, melynek során félrevezetően nem a meghatalmazás magyar nyelvű szövegét, hanem annak angol nyelvű szövege általuk készített magyar fordítását idézik, mely elfogadhatatlan. Azt, hogy a magyar nyelvű szöveg az eredeti, egyértelmű; az okiratot magyar ügyvéd készítette, magyarországi ügylethez, magyar cégeljáráshoz kapcsolódóan, annak „egyszemélyes tulajdonosi jogok” szóhasználata is a magyar Gt.-re utal. ... 2004. október 25-i elfogadó nyilatkozata is a fentieket támasztja alá, tekintve, hogy a meghatalmazás magyar szövegének megfelelő elfogadó nyilatkozatot tett, ezen okiratból is megállapítható, hogy a felperes nem a Ptk. szerinti tulajdonosi jogok, hanem a Gt. szerinti egyszemélyes tulajdonosi jogok gyakorlására kapott felhatalmazást. Ugyancsak a fentieket támasztja alá a 2004. december 3-i tulajdonosi döntés is, mely ennek megfelelően rögzíti, hogy „A ... tulajdonost a fenti cégváltozási ügyekben a cégbírósaági iratokhoz csatolt, ... 2004. október 15-én kelt meghatalmazás szerint ... Úr teljes jogkörrel képviseli, tulajdonosi döntések meghozatalára jogosult.” Ebből is következően nem helytálló a képviseleti jog

túllépésére vonatkozó fellebbezési okfejtés, a 2004. december 3-i tulajdonosi döntés nem a cégváltozási eljárás jóváhagyása, hanem a képviseleti jognak megfelelően meghozott tulajdonosi döntések egyszerű megerősítése. Iratellenes az a fellebbezési előadás, hogy a 2004. december 3-i tulajdonosi döntés megerősítette a meghatalmazottat abban, hogy két különböző meghatalmazása van; a felperes sem állította, hogy az egy aktusra szólt, tekintve, hogy tartalmazta az üzletrész ... Kft.-től történő megvásárlására, és az egyszemélyes tulajdonosi határozatok meghozatalára vonatkozó felhatalmazást. ... tanúvallomása alátámasztotta, hogy a meghatalmazás-tervezet az általa adott instrukcióknak felelt meg - utóbbiakat a 2004. szeptember 29-i levél tartalmazza -, ebből sem vonható le olyan következtetés, hogy az üzletrész eladására is meghatalmazták volna ...t. Nevezett maga is tisztában volt azzal, hogy miután ügyvezetővé vált, nem volt jogosult a meghatalmazás alapján a cégváltozási ügyekben a felperes képviseletében eljárni, részéről a továbbiakban egyetlen jogügyletre sem került sor. Miután a meghatalmazás eleve nem terjedt ki a felperes üzletrésze feletti, Ptk. szerinti tulajdonosi jogok gyakorlására, szükségtelen lett volna annak visszavonása vagy korlátozása iránt intézkedni. Vitatta, hogy tévedésben lett volna a meghatalmazás aláírásakor, utalt arra, hogy hosszú távú energiapiaci befektetésnek szánta az üzletrész megvásárlását, így semmilyen indok nem szólt amellett, hogy egyidejűleg meghatalmazta volna ...t annak eladására is. Fenntartotta azon előadását is, hogy 2009-ben ... maga folytatott tárgyalásokat az üzletrész eladásáról, de nem a számára ismeretlen I. rendű alperessel, hanem a ..., és nem 1 USD vételár mellett. Okirattal nyert bizonyítást, hogy ... és dr. ... is mindezzel teljes egészében tisztában volt, hiszen a feladatukat képezte, hogy a cég átvilágításához szükséges adatszoba a potenciális vevő részére rendelkezésre álljon.

Felperes álláspontja szerint alaptalan ... szerződéses akaratának vizsgálata szükségességére vonatkozó fellebbezési érvelés, tekintve, hogy álképviselőnek minősült, a meghatalmazó ügyleti akaratát kell vizsgálni; egyértelmű, hogy a felperes az álképviselői eljárását nem hagyta jóvá.

Felperes álláspontja szerint nincs kizáró oka annak, hogy nem létező szerződés esetén a bíróság az érvénytelenség, ezen belül az eredeti állapot helyreállításának jogkövetkezményét alkalmazza, kétségtelen, hogy nem egységes a joggyakorlat, azonban nem vitás, hogy nem létező szerződésre jogot nem lehet alapítani, azzal joghatás nem érhető el, így a nem létező szerződés az érvénytelen szerződés sajátosságait mutatja. Tekintve, hogy az üzletrész nem birtokba vehető dolog, hanem vagyoni értékű jog, melynek tulajdonjogát a felperes soha sem vesztette el, birtokba pedig nem vehető, így annak kiadása sem kérhető. Iratellenes az a fellebbezési okfejtés, hogy az elsőfokú bíróság az eredeti állapot helyreállítása körében nem vizsgálta a vételár visszafizetésének kérdését, helytállóan állapította meg, hogy az 1 USD vételár kifizetése igazolást nem nyert, ezt egyébként az alperesek sem állították a fellebbezésükben, továbbá, amennyiben az I. rendű alperes ...nak 1 USD-t meg is fizetett, ez a felperes terhére visszafizetési kötelezettséget nem keletkeztet.

Felperes álláspontja szerint helytállóan került sor a cégbíróság felhívására is; a Ctv. 74. § (3) bekezdésében foglaltakból következően polgári perben eljáró bíróságok elrendelhetnek olyan bejegyzéseket, amelyek a cégbírósági törvényességi

felügyeleti eljárásban egyébként elrendelhetők, így a Ctv. 72. § (1) bekezdésére figyelemmel cégjegyzékadat hivatalbóli törlésére, illetve bejegyzésére módjuk van. Vitatta, hogy az eredeti állapot a Ptk. 237. § (1) bekezdése alapján ne lenne helyreállítható; az ítélet szerint az I. rendű alperes sohasem szerezte meg a II. rendű alperesben meglévő üzletrészét és nem vált a II. rendű alperes tagjává, a közhitelességből következően ennek a körülmények a cégnyilvántartásból ki kell tűnnie, a felperes visszajegyzésére csak visszamenőleges hatállyal kerülhet sor. Ugyanakkor harmadik, jóhiszemű személyek védelme érdekében egyértelműsíteni kell, hogy az I. rendű alperes mikortól és meddig volt a II. rendű alperes bejegyzett tagja. Ezen két követelmény egyidejű kielégítésére a cégnyilvántartás alkalmas, ennek alátámasztására az ellenkérelmében részletezte, hogy a bírósági felhívás szerint milyen cégszempontokat kell majd a II. rendű alperes cégmásolata releváns részének tartalmaznia. Álláspontja alátámasztására csatolta a II. rendű alperes releváns rovatokra vonatkozó cégbizonyítvány másolatát, melynek II.1/4 rovata önmagában cáfolja a visszamenőleges hatályú bejegyzés tilalmával kapcsolatos alperesi előadást.

Az I. rendű alperes jogorvoslati eljárás során fenntartott, az első fokú ítélet meghozatalát követően 62. és 71. sorszámú benyújtott eljárásai kifogására tekintettel a Fővárosi Ítéltábla elsődlegesen azt vizsgálta, hogy az I. rendű alperes számára az 52. sorszámú ítélet szabályszerű kézbesítésével megnyílt-e a jogorvoslat lehetősége; az elsőfokú bíróságot terhelik-e a kifogásban hivatkozott eljárásjogi szabálysértések.

Az eljárás irataiból kitűnően az I. rendű alperes jogi képviselővel járt el, az első fokú ítélet meghozatalát követően, de annak kézbesítése elrendelését megelőzően, 2011. április 6-án beérkezett beadványban került sor a meghatalmazás visszavonásának a bejelentésére, ez a Pp. 71. §-ában foglaltakból következően a bírósággal szemben ezen időponttól hatályos.

A per vitelére magyarországi lakóhellyel vagy székhellyel rendelkező meghatalmazott hiányában a belföldön székhellyel nem rendelkező I. rendű alperes a Pp. 100/A. § (2) és (4) bekezdésében foglaltakból következően a megbízás megszűnésének bejelentését követően külön felhívás nélkül, haladéktalanul kézbesítési megbízottat tartozott volna megjelölni, melynek elmaradása okán az elsőfokú bíróság a Pp. 100/A. § (4) bekezdése helytálló alkalmazásával rendelte el 68. sorszámú végzésével az ítélet hirdetmény útján történő kézbesítését.

A Pp. 102. § (5) bekezdése szerint az 52. sorszámú ítélet a bíróság hirdetőtábláján való kifüggesztéstől számított tizenötödik napon az I. rendű alperes részére kézbesítettnek tekintendő, így alaptalan a szabályszerű kézbesítés elmaradására, a jogorvoslati jog megnyílt hiányára alapított előadása.

Az elsőfokú bíróság hirdetményi kézbesítésre vonatkozó eljárása jogszerűségén nem változtat az, hogy a 68. sorszámú végzés indokolása az I. rendű alperes 62. sorszámú eljárásai kifogása megalapozottságára vonatkozó megállapítást tartalmaz; kétségtelen, hogy az elsőfokú eljárás befejezését követően benyújtott, az eljárás szabálytalanságát állító kifogás fellebbezésnek minősül, melynek elbírálása a másodfokú bíróságra tartozik, azonban a 68. sorszámú végzés meghozatalára az

elsőfokú bíróság a kifogástól függetlenül is jogosult volt, a kifogásra vonatkozó véleménynyilvánítás a szükségtelenségén túl nem minősül az ügy érdemére kiható lényeges eljárásjogi szabálysértésnek.

Mindezt a Fővárosi Ítéltábla a fellebbezési jog megnyílta és joghatályos fellebbezés előterjesztése okán nem látta akadályát az I. rendű alperesi fellebbezés további - II. rendű alperesével együttes - vizsgálatának.

Az alperesek fellebbezése kisebb részben megalapozott.

Az alperesek fellebbezésbe foglalt elsődleges, permegszüntetés szükségességére alapított érvelése kapcsán a Fővárosi Ítéltábla az alábbiakra tér ki.

Az alperesek a joghatósági - egyben hatásköri - kifogás és az alapító okirat érvénytelenségére irányuló kereset Pp. 130. § (1) bekezdés h) pontja szerinti elkészttsége mellett további permegszüntetési okként hivatkoztak a Pp.130. § (1) bekezdés d) pontja szerinti perfüggőség fennállására, valamint a Pp. 121/A. § (1) bekezdése szerinti per előtti egyeztetés elmaradására.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság alperesek permegszüntetési kérelme körében elfoglalt jogi álláspontját részben, az alábbiak szerint osztotta.

A ... által jelen elsőfokú eljárást megelőzően a Pest Megyei Bíróság előtt jelen per I. rendű alperesével szemben indított perben érvényesített jog a perbelivel teljesen azonos módon került meghatározásra; a felek azonosságát nem zárja ki, hogy a korábbi pert nem a felperesi társaság maga, hanem annak ügyvezetője indította.

Ugyanazon igény többszörös érvényesítését zárja ki a Pp. 130. § (1) bekezdés d) pontjának jogintézménye, melynek alkalmazása tévesen elmaradt, azonban a Pest Megyei Bíróság 2010. március 29. napján kelt 10.G.40.029/2010/4. számú pert megszüntető végzésével - mely az ottani felperes keresettől történő elállásán alapult - a korábbi eljárás lezárult, így a perbeli igényérvényesítés a továbbiakban perfüggőség akadályába nem ütközött.

A perindításkor hatályos Pp. 121/A. § (1) bekezdésében előírt, per előtti egyeztetésre vonatkozó, a Pp. 121/A. § (2) bekezdésében szabályozott kötelezettség elmulasztása a Pp. 124. § (2) bekezdése, valamint a Pp. 130. § (1) bekezdés i) pontja szerint a keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasítására ad alapot. Ennek elmaradása a Pp. 157. § a) pontjában foglaltakból következően nem permegszüntetési ok, utóbbinak az minősül, ha a keresetlevelet a 130. § (1) bekezdésének a)-h) pontja alapján kellett volna idézés kibocsátása nélkül elutasítani. Tekintettel arra, hogy a fent kifejtettek szerint a per előtti egyeztetés esetleges elmaradása sem vezetne a per megszüntetésére, ezen felperesi kötelezettségszegéssel kapcsolatos fellebbezési előadás érdemi vizsgálatára a Fővárosi Ítéltábla - annak szükségtelensége okán - nem tért ki.

Az alábbi, részben eltérő indokok szerint osztotta a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság joghatóság és választottbíróági kikötés vizsgálata körében levont jogi következtetéseit.

Az alperesek a joghatósági kifogásukban az 1988. szeptember 16-án megkötött Luganói Egyezmény alkalmazását kérték, ahhoz azonban Magyarországon kívül ... sem csatlakozott, így iratellenes az Egyezmény jogvitában részes felek általi aláírására tett előadásuk, ezért nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor - nemzetközi szerződés hiányában - a joghatóságot az 1979. évi 13. számú törvényerejű rendelet (Nmtvr.) alapján vizsgálta, ennek során azonban felperes érvényesített joga és az Nmtvr. 62/A. § g) és h) pontjában foglaltak egybevetésével tévesen vont következtetést arra, hogy a perben kizárólag magyar bíróság járhat el.

A felperes a keresetében a 2009. április 28-án kelt üzletrész átruházási szerződés létre nem jöttének, illetve érvénytelenségének, valamint a 2009. április 30-án kelt alapító okirat érvénytelenségének, továbbá a II. rendű alperesbeli egyedüli tagsága megállapítását, utóbbi alapján a cégnyilvántartásba történő visszajegyeztetését II. rendű alperes térésre kötelezésével kérte, a Fővárosi Bíróság mint Cégbíróság megkeresésével.

Az Nmtvr. 62/A. §-a szerint kizárólag magyar bíróság vagy más hatóság járhat el g) belföldi székhelyű jogi személy vagy jogi személyiség nélküli gazdasági társaság alapításával, fizetéseképtelenségével, megszűnésével kapcsolatos eljárásban, a jogi személy (társaság) nyilvántartásba vételének alapjául szolgáló szerződés vagy alapszabály (alapító okirat) érvényességével kapcsolatos eljárásban, illetőleg a jogi személy (társaság) szervei által hozott határozatok felülvizsgálata iránti eljárásban; h) jogoknak, tényeknek és adatoknak belföldön vezetett közhitelű nyilvántartásba történő bejegyzését érintő eljárásban.

Kétségtelen, hogy az üzletrész átruházási szerződés létrejöttétől, érvényességétől függ, hogy az I. rendű alperes a II. rendű alperes tagjává vált-e, felperes tagságának törlése, az I. rendű alperes tagsága bejegyzése jogszerűsége az alapul fekvő üzletrész átruházási szerződés függvénye, ez azonban a kereset és a cégnyilvántartás adatai között közvetett kapcsolatot eredményez. A kérelem ugyanis nem közvetlenül irányul - a petitum ezen formájában nem is irányulhat - a sérelmezett cégadatok - így a tagváltozás - korrekciójára, az eljárásnak nem a közhiteles cégnyilvántartásban szereplő adat érvényessége a tárgya. Az eljárásnak nem közvetlen eredménye, hanem a következménye lehet a cégadat esetleges érvénytelensége, mely jelen eljárást követő, külön nemperes eljárásban nyerhet korrekciót, így az Nmtvr. 62/A. § h) pontja szerinti ok a kizárólagos joghatóság megállapításához nem áll fenn.

A 2009. április 30-i alapító okirat érvénytelenségének megállapítására irányuló kereset szerinti eljárás nem felel meg az Nmtvr. 62/A. § g) pontjában foglaltaknak; a kifogásolt alapító okirat ugyanis nem belföldi székhelyű jogi személy alapítására vonatkozott, hanem a cégnyilvántartásba már bejegyzett II. rendű alperesben

történő tagváltozás cégjegyzéki átvezetésére irányuló változásbejegyzési eljárásban került benyújtásra; a cégalapítás érvénytelenségének megállapítása iránti per a 2006. évi V. törvény (Ctv.) 69. §-a alapján kezdeményezhető, ezen eljárásra áll fenn a magyar bíróság kizárólagos joghatósága.

Az Nmtvr. 62/A. § g) és h) pontjában foglaltak fentieknek megfelelő értelmezését támasztja alá a 2000. évi CX. törvény indokolása is, mely szerint az 1988. szeptember 16-i Luganói Egyezmény által szabályozott, a hazai jogban korábban nem ismert kizárólagos joghatósági szabályok adaptálásának szándéka tette szükségessé az Nmtvr. körbeni módosítását, az Egyezmény 16. cikk 2., 3. pontja szövegezése - összhangban a jogszabályváltozás fenti jogpolitikai indokával - nem teszi lehetővé a 62/A. § g) és h) pontjában foglaltak felperes által állított tartalmú, a Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint meg nem engedett, kiterjesztő értelmezését.

Kizárólagos joghatóság hiányában tévesen hivatkozott az elsőfokú bíróság az Nmtvr. 62/G. § (1) bekezdésében foglaltakra; a 62/F. § (1) bekezdése szerint a perbeli vagyoni jogi ügyben nem kizárt a joghatósági megállapodás.

A 2009. április 28-án kelt üzletrész átruházási szerződés 11. pontja - melyben a szerződésből adódó viták eldöntésére a felek kikötötték az ... Kereskedelmi és Iparkamara mellett működő Választott Bíróság kizárólagos hatáskörét - a jogvita meghatározott külföldi választottbíróság elé utalására, ezáltal külföldi (orosz) joghatóság választására vonatkozó írásbeli, kizárólagosságot eredményező szerződési rendelkezés.

Ugyanakkor a joghatósági és választottbírósági kikötés egyaránt csak a felek konszenzusán alapulhat; felperes a keresetében elsődlegesen a kikötést is magába foglaló szerződés akaratnyilatkozata hiányábani létre nem jöttének megállapítását kérte, így eleve, a perindításkor kétséges, hogy az írásba foglalt kikötés ténylegesen irányadónak tekinthető-e.

A joghatósági kikötésre vonatkozó konszenzus szükségessége következik az Nmtvr. 62/F. § (1), (2) bekezdése szövegezéséből; az akarategyezőség a választottbíróság elé utalásnak is feltétele, az alábbiakból következően.

A külföldi választottbíróság kikötése - alperesek helytálló fellebbezési előadása szerint - megengedett volt az 1962. évi 25. törvényerejű rendelettel kihirdetett New York-i Egyezmény II. cikk 1. pontja alapján, a kikötés azonban a II. cikk 3. pontja szerint nem irányadó, ha megállapítható, hogy az semmis, hatálytalan vagy nem teljesíthető.

Az 1994. évi LXXI. törvény 47. § (1) bekezdés a) pontjából következően a kikötött választottbíráskodás nemzetközi jellegű, így a 46. § (2) bekezdése szerint a 8. §-a akkor is alkalmazandó, ha a választottbíróság székhelye Magyarországon kívül van. A 8. § (1) bekezdése szerint a választottbírósági szerződés tárgyát képező ügyben történő keresetindítás esetén a keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasításának, vagy bármelyik fél kérelmére a per megszüntetésének van helye, kivéve, ha a bíróság úgy ítéli meg, hogy a választottbírósági szerződés nem jött létre, érvénytelen, hatálytalan vagy betarthatatlan.

A fentiekből következően az elsőfokú bíróságnak elsődlegesen a kikötés tekintetében kellett a felek akarategyezőségét tisztáznia, függetlenül attól, hogy - figyelemmel a szerződéses nyilatkozatok közös okiratba foglalására - az élesen nem válhatott el az üzletrész átruházás körébeni akarategyezőség vizsgálatától.

A Fővárosi Ítéltábla osztotta az elsőfokú bíróság akarategyezőség hiányára levont ítéleti jogi következtetését - az ezzel kapcsolatos részletes jogi álláspontját a szerződés létre nem jöttével kapcsolatos fellebbezések érdemi elbírálása körében fejt ki -, nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a kikötést ez okból nem tekintette irányadónak.

Kikötött joghatóság hiányában, figyelemmel arra is, hogy a magyar bíróság joghatósága nem kizárt és megállapítható az Nmtvr. 55. § a) pontja szerinti különös joghatósági ok - a belföldi teljesítési hely -, nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor joghatósága - és rendes bírósági hatáskör - fennállására vont következtetést, mellőzve az alaptalan joghatósági és hatásköri kifogásra alapított permegszüntetési kérelem teljesítését.

Az alperesek permegszüntetés szükségességére alapított fellebbezési érvelése részben, az alapító okirat érvénytelenségének megállapítására irányuló kereseti kérelem tekintetében helytálló, az alábbiak szerint.

A felperes a 2009. április 30-i alapító okirat érvénytelenségét arra alapította, hogy a 2006. évi IV. törvény (Gt.) 152. §-a és 168. § (1) bekezdése szerint az egyszemélyes társaság alapító okiratának módosításáról az egyedüli tag jogosult dönteni, az okiratot az I. rendű alperes mint egyedüli tag írta alá, ugyanakkor az üzletrészen az átruházási szerződés létrejötte hiányában tulajdonjogot nem szerzett, akarathiba folytán taggá nem vált, mindez a Ptk. 200. § (2) bekezdése szerint semmisség megállapítására ad alapot.

Helytálló a felperes azon jogi álláspontja, hogy a kifejezetten akarathibára alapított ezen kereseti kérelme a létesítő okirat módosításának cégjegyzéki adattal össze nem függő érvénytelenségének megállapítására a Ptk. szabályai alapján indítható, a Ctv. 70. §-ában szabályozott pernek felel meg.

A Ctv. 70. § (1) bekezdése visszautal a Ctv. 69. § (1) bekezdésében foglaltakra, így a hatáskör és illetékesség, valamint a per indításával összefüggő időbeli és a felek személyét érintő korlátok az alapítási érvénytelenségi perekkel azonosan kerültek megállapításra; azaz a per a cég ellen, a változás bejegyzését elrendelő végzés Céglétrehozásban történő közzétételétől számított hat hónapos jogvesztő határidőn belül, a cég székhelye szerint illetékes megyei bíróság előtt indítható az ügyész, illetve azon jogosult részéről, aki a jogi érdekét valószínűsíti.

A per nem vitás adatai szerint a változást bejegyző végzés a Céglétrehozás ... számában került közzétételre, a felperes a II. rendű alperest a 2010. november 12-i tárgyaláson vonta perbe, így a Ctv. 69. § (1) bekezdésében előírt hat hónapos jogvesztő határidőt elmulasztotta.

Ezen kereseti kérelemnek a II. rendű alperesen kívül nem lehet más kötelezettje, az I. rendű alperessel szemben ezen perindításnak nincs helye, így az ő perlésének időpontja nem releváns.

Mindezért a II. rendű alperes vonatkozásában a Pp. 130. § (1) bekezdés h) pontja, az I. rendű alperes tekintetében - figyelemmel a Pp. 130. § (1) bekezdés g) pontjában foglaltakra is - ezen kereseti kérelem idézés kibocsátása nélküli elutasításának lett volna helye, melynek elmaradása a Pp. 157. § a) pontja szerinti permegszüntetésre ad alapot, ezért a Fővárosi Ítéltábla a 2009. április 30-án kelt alapító okirat érvénytelenségének megállapítására irányuló kereseti kérelem tekintetében a pert megszüntette, és az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 251. § (1) bekezdése alapján e körben hatályon kívül helyezte.

A fentiekén túlmenően az elsőfokú bíróság eljárásjogi szabályt nem sértett; nem osztotta a Fővárosi Ítéltábla a II. rendű alperes ítélet Pp. 252. § (2) bekezdése szerinti hatályon kívül helyezésnek indokoltságára, a Pp. 3. § (3) bekezdésében foglaltak megsértésére vonatkozó fellebbezési okfejtését, az alábbiak szerint.

A Pp. 3. § (3) bekezdésének utolsó fordulata szerint a bíróság köteles a jogvita eldöntése érdekében a bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítási teherről, illetve a bizonyítás sikertelenségének következményeiről a feleket előzetesen tájékoztatni. Ezen - alapelvi szinten általánosan - előírt kitanítási kötelezettség a bíróságot a konkrét ügyre egyediesítve terheli; a per mindenkori állásának megfelelően kell a felek kölcsönösen előterjesztett nyilatkozatai alapján teljes körűen meghatározni a jogvita elbírálása szempontjából releváns, bizonyításra szoruló tényeket, és nevesíteni az adott tényállási elem vonatkozásában a bizonyításra köteles felet.

A 2010. június 30-i tárgyalásról felvett 11.G.41.438/2009/25. számú jegyzőkönyvbe foglalt tájékoztatás megfelelt a Pp. 3. § (3) bekezdésében foglaltaknak; a fellebbezésben előadottaktól eltérően az elsőfokú bíróság a jogvita elbírálása szempontjából releváns tényeket és az azt bizonyítani tartozó felet megnevezte, - többek között - a felperesre telepítette annak közlését és bizonyítását, a felperes és ... meghatározta-e, hogy a két nyelven készült okiratok közül értelmezési eltérés esetén a magyar vagy az angol nyelvű tartalom irányadó-e.

Helytálló a II. rendű alperes azon fellebbezési előadása, hogy az elsőfokú bíróság részéről újabb tájékoztatásra nem került sor, annak ellenére, hogy a II. rendű alperes beavatkozására, illetőleg perbevonására a 2010. június 30-i tárgyalást követő időpontokban került sor, ezáltal azonban a védekezéshez fűződő joga nem sérült. A beavatkozóként beadott 2010. október 27-i és II. rendű alperesként beadott 2010. november 18-i beadványában előadottakból nem következett bizonyításra szoruló tények megnevezésének szükségessége; a döntően jogi érvelést tartalmazó védekezés nem tért ki a kétnyelvű okiratszerkesztés és az ebből adódó, esetleges értelmezésbeli eltérés jelentőségére, utóbbira a II. rendű alperes csak a fellebbezésében hivatkozott.

A fentiekén túlmenően a per tárgyának értékére tekintettel jelen jogvita a 2011. évi LXXXIX. törvény 24. § (2) bekezdésével beiktatott Pp. XXVI. fejezete által szabályozott kiemelt jelentőségű pernek minősül.

A Pp. 386/J. §-a - mely szerint a kiemelt jelentőségű perekben a bíróság nem köteles a jogvita eldöntése érdekében a bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítási teherről, illetve a bizonyítás sikertelenségének következményeiről a feleket előzetesen tájékoztatni - a 2011. évi LXXXIX. törvény 27. § (2) bekezdéséből következően a törvény hatálybalépésekor folyamatban lévő ügyekre alkalmazandó,

így esetleges hatályon kívül helyezés esetén sem lenne elrendelhető a Pp. 3. § (3) bekezdése szerinti tájékoztatás pótlása.

A fent kifejtettek szerint alaptalan a Pp. 3. § (3) bekezdésében foglaltak megsértésére alapított II. rendű alperesi fellebbezési okfejtés, ezért a Fővárosi Ítélőtábla a továbbiakban a permegszüntetéssel nem érintett körben hozott ítéleti rendelkezések érdemi megalapozottságát bírálta felül.

A Fővárosi Ítélőtábla elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a perbeli jogvita alapját képező tényállásnak volt-e olyan lényeges külföldi eleme, amely a hazai jog helyett külföldi jog alkalmazását tette volna szükségessé.

A perbeli jogvita tárgyát képező jogviszony belföldön bejegyzett gazdasági társaságban fennálló üzletrész belföldön megkötött szerződéssel történő átruházása, az, hogy a szerződő felek külföldön bejegyzett, külföldi székhelyű gazdasági társaságok, illetőleg, hogy a külföldi eladó, külföldön aláírt meghatalmazása alapján belföldi képviselő járt el, a jogviszony érdemi jellegét nem érinti.

A Fővárosi Ítélőtábla álláspontja szerint az I. rendű alperes fellebbezésében előadottakkal szemben azon körülmény, hogy az üzletrész átruházás során az eladó képviseletében fellépő személy által felhasznált meghatalmazás ... székhelyű meghatalmazottól származik és az okiratot a meghatalmazó ... állampolgár törvényes képviselője, ...on írta alá, és azt ... közjegyző hitelesítette, nem teszi indokolttá a ... jog részleges, a meghatalmazás tekintetébeni alkalmazását, az alábbiakra figyelemmel.

A meghatalmazás aktusa, függetlenül attól, hogy időben megelőzte a vitatott szerződéskötést, az üzletrész átruházás létrejötté körében és nem külön értékelendő; a meghatalmazás és a szerződéskötés időpontjában egyaránt hatályos Nmtvr. 30. § (1) bekezdése szerint a szerződés joga kiterjed a kötelmi jogviszony minden elemére, így különösen a szerződés megkötésére, anyagi és alaki érvényességére.

A meghatalmazás ügyletkötés folyamatából kiragadott, önálló vizsgálata sem vezet a ... jog alkalmazásának szükségességére; az Nmtvr. 31. §-a az egyoldalú nyilatkozatokra a szerződésekre vonatkozó szabályokat rendelte megfelelően alkalmazni; az Nmtvr. 24. §-a jogválasztás hiányában az egyes szerződésekre alkalmazandó jogot az Nmtvr. 25-29. §-ai szerint rendelte megállapítani. A perbeli meghatalmazás a megbízással mutat rokon vonásokat - tekintve, hogy meghatározott ügy ellátására szóló megbízást tartalmazott, az ahhoz szükséges képviseleti jog megadásával, mely megbízást az érintett kifejezett nyilatkozattal el is fogadott -, megbízási szerződés esetén pedig az irányadó Nmtvr. 25. § f) pontja szerint a szerződésre vonatkozó jog annak az államnak a joga, amelyben a szerződés megkötésének időpontjában a megbízott lakóhelye van. A perben nem volt vitás, hogy ... magyarországi lakóhellyel rendelkezett, így a hazai jog alkalmazása erre figyelemmel is helyénvaló volt, a ...i Köztársaság jogát részben sem kellett irányadónak tekinteni.

Az elsőfokú bíróság a megfelelő - hazai - jog alkalmazása mellett érdemben is helyesen bírálta el a felperes kereseti kérelmeit; osztotta a Fővárosi Ítéltábla az üzletrész átruházási szerződés létre nem jöttére és felperes egyedüli tagsága megállapítására irányuló kérelem alaptalanságára levont jogi következtetését.

A 2009. április 28-án kelt üzletrész átruházási szerződést eladóként nem a felperes írta alá és - állítása szerint - nem hatalmazott meg senkit, hogy az üzletrész átruházására helyette és a nevében jognyilatkozatot tegyen; az alperesek ... 2004. október 15-i meghatalmazása alapján a felperes Ptk. 219. § (1) bekezdése szerinti szerződéskötését állították, így nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a meghatalmazott képviseleti jogának tartalmát, a meghatalmazás terjedelmét vizsgálta, ennek során helytállóan értelmezte az okirat szövegét, nem osztotta a Fővárosi Ítéltábla alperesek ekörbeni fellebbezési érvelését.

Az okirat alapvetően magyar nyelven készült, azt magyar ügyvéd szövegezte, magyar meghatalmazott által, Magyarországon realizálandó jogügylethez, magyar bírósági, hatósági eljárásban történő képviselet igazolásához; az okirat azon szerkesztéséből, hogy a nagyobb betűtípussal írt magyar szöveg alatt kisebb betűtípussal annak angol nyelvű megfelelője is feltüntetésre került, nem következik, hogy a szövegértelmezés alapjául nem a magyar változat szolgálna.

Az angol nyelvű szöveg irányadóságára, illetőleg a két nyelven megfogalmazottak lényeges tartalmi eltérésére az alperesek az elsőfokú eljárás során nem hivatkoztak, az I. rendű alperes ugyan a tulajdonosi joggyakorlás általa állított értelmezését az okirat angol szövege egy részének saját fordításával kívánta alátámasztani, azonban egyidejűleg azt is állította, hogy a meghatalmazás magyar szövegezése is egyértelmű, abból a tulajdonosi joggyakorlás szűkítésére vonatkozó felperesi érvelés nem vezethető le.

Minderre figyelemmel nem terheli az elsőfokú bíróságot a kétnyelvű szöveg azonossága tisztázásának elmulasztása, és súlytalan a nyelvi szakértelem hiányára, az angol szöveg alaptalan kirekesztésére vonatkozó fellebbezési érvelés is; a jogorvoslati eljárás során csatolt nyelvi lektori szakvélemény figyelembevételét a Pp. 235. § (1) bekezdésében foglaltak kizárják.

Az okirat magyar szövegének helytálló értelmezésével állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy ... arra volt jogosult, hogy képviselje a felperest mint vevőt a ... Kft.-vel mint eladóval kötendő üzletrész adásvételi szerződés megkötésénél, az okirat nem tartalmazott utalást sem arra, hogy az így megszerzett üzletrész eladására is jogosult lenne. Utóbbi nem következett a tulajdonosi joggyakorlásra felhatalmazásból, ennek terjedelmét is helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság; az egyszemélyes tulajdonosi jogok gyakorlása a Gt. 168. § (1) bekezdése szerinti taggyűlési hatáskörbe tartozó kérdésekbeni döntés meghozatalára vonatkozott, ez nem esik egybe a Ptk. 112. § (1) bekezdése szerinti, tágabb rendelkezési joggal, mely - többek között - a tulajdonjog átruházására jogosít.

A meghatalmazás fentiekől eltérő, alperesek állításának megfelelő értelmezését a fellebbezésben előadottakkal szemben sem ... 2004. október 25-i nyilatkozata, sem felperes 2004. december 3-i tulajdonosi döntése nem támasztja alá, az alábbiak szerint.

A Ptk. 221. § (1) bekezdése szerinti álképviseletből is következően a meghatalmazott képviseleti jogkörön belüli eljárása kívánatos, nyilvánvaló, hogy a képviseleti jog elfogadására vonatkozó, ugyancsak egyoldalú nyilatkozat a képviseleti jogot nem tágíthatja, elfogadni csak a meghatalmazó rendelkezése körében van mód.

... a 2004. október 25-i nyilatkozatában - magyar nyelven - a 2004. október 15-i meghatalmazásra utalással tett adekvát elfogadó nyilatkozatot; az ... KFT. üzletrész adásvételi ügyében történő eljárást, valamint a szerződés megkötése után, a felperesi tulajdonos nevében az egyszemélyes tulajdonosi jogok gyakorlását vállalta.

A felperes 2004. december 3-i egyszemélyes tulajdonosi döntése sem ad alapot ... képviseleti joga alperesek által állított tartalmú megállapítására; az okirattól egyértelműen az tűnik ki, hogy a meghatalmazott a 2004. október 15-i meghatalmazás szerint az üzletrész átruházás okán bekövetkezett tagváltozásra és székhely-áthelyezésre folyó cégváltozási ügyekben jogosult a felperes képviseletére, tulajdonosi döntések meghozatalára. Kétségtelen, hogy a ... által meghozott ... számú egyszemélyes tulajdonosi határozatok megerősítésére vonatkozó felperesi nyilatkozatot is tartalmaz az okirat, ebből azonban nem következik a meghatalmazott képviseleti jogának korábbi túllépése, a megerősítés nem a jogosulatlan eljárás utólagos jóváhagyása, figyelemmel az okirat 2. pontjában foglaltakra, mely az alábbi szövegezésű: „Egyben - bár erre meghatalmazása alapján egyébként is jogosult lenne - kifejezetten felhatalmazzuk, hogy az ... KFT. törzstőkéjének (jegyzett tőkéjének) 500.000.000 Ft-tal (azaz ötszázmillió forinttal) történő felemeléséről egyszemélyes tulajdonosi döntést hozzon, annak feltételeit helyettünk és nevünkben meghatározza.”

A fentiek a magyar nyelv szabályai szerint nem értelmezhetők másként, mint hogy a 2004. október 15-i meghatalmazás eleve kiterjedt az egyszemélyes tulajdonosi döntések meghozatalára, a 3. pontban foglaltak pedig a meghatalmazás változatlan érvényének rögzítése, annak tárgyi hatálya bármilyen kiterjesztése nélkül.

A fellebbezésben előadottaktól eltérően a képviseleti jog tartalmának fentiek szerinti meghatározását ... tanúvallomása nem rontja le; a tanú a 2010. november 12-i tárgyaláson egyértelműen azt adta elő, hogy a meghatalmazás a 2004. szeptember 29-i levelébe (44/T/1) foglalt instrukciók alapján készült, arra szövelt, hogy ... aláírja a ... Kft. üzletrésze megszerzésére vonatkozó szerződést a vevő részéről, továbbá a szerződéskötés után az üzletrésszel járó tulajdonosi jogokat gyakorolja, nem adott felhatalmazást az üzletrész továbbértékesítésére. A tanú előadta, hogy az üzletrésszel járó tulajdonosi jogok körében a meghatalmazottnak a II. rendű alperes cégadatait kellett megváltoztatni, törzstőke-emelést végrehajtani, utóbbiak kapcsán kért ... és dr. ... felperesi megerősítést. A tanú egyértelműen nyilatkozott arra is, hogy az üzletrész megszerzésekor annak továbbértékesítése fel sem merült, erről csak évekkel később kezdett a felperes tárgyalásokat, kizárólag a ..., ezen értékesítési szándékról ... is tudomással bírt, többek között az ő feladatát képezte a II. rendű alperes átvilágításához szükséges adatszoba elkészítése.

Az elsőfokú bíróság a tanúvallomást helytállóan vette figyelembe felperesi előadást alátámasztó további bizonyítékként, ekkénti értékelését önmagában az a körülmény, hogy a tanú a felperes alkalmazásában áll, nem zárja ki, a tanú ugyanis az elfogulatlanságára tett nyilatkozatot, és ezt kétségbe vonó peradat nem merült fel.

A meghatalmazás felperes által állított tartalmának kétségmentes bizonyítása okán nem foghat helyt az alperesek felperesi akarathibára, Ptk. 207. § (5) bekezdése szerinti egyoldalú titkos fenntartására, a meghatalmazás visszavonásának elmaradására vonatkozó fellebbezési érvelése.

Nem osztotta a Fővárosi Ítéltábla ... ügyletkötési akarata vizsgálatának szükségességére vonatkozó alperesi jogi álláspontot sem, az alábbiak szerint.

Kétségtelen, hogy a Ptk. 219. § (1) bekezdése szerint megvalósuló ügyletkötés során a képviselt fél távollétében a jelen lévő képviselő tesz (tehet) jognyilatkozatot, az általa közölteknek azonban a képviselt fél akaratát kell maradéktalanul tükröznie, így önálló eljárása látszólagos, nem önálló akarattal rendelkező, hanem akaratközvetítő. Optimális esetben az akaratközvetítés a képviseleti jogkörrel adekvát, az ettől történő eltérés kétirányú is lehet, vagy nem meríti ki azt, ez esetben a képviselt sem válik a meghatalmazás szerinti mértékben jogosulttá, illetőleg kötelezetté, vagy azt túllépve jár el - akár olyan mértékben, hogy képviseleti jogosultság teljes hiánya ellenére köt jogügyletet -, mely a Ptk. 221. §-a szerinti (jó- vagy rosszhiszemű) álképviseletet valósít meg. Utóbbi jogkövetkezménye a képviselő kárfelelőssége mellett az, hogy az általa megtett jognyilatkozat nem érvényes, az a képviselt felet nem jogosítja, és nem kötelezi.

Jelen pernek nem tárgya az ügyletkötés során eljáró személy kárfelelősségének, jó- vagy rosszhiszeműségének vizsgálata, ezért a fellebbezésben foglaltakra is figyelemmel csupán megjegyzi a Fővárosi Ítéltábla, hogy ...nak a felperes tulajdonosának igazgatótanácsi tagjaként tudnia kellett arról, hogy a ... felügyelőbizottságának előzetes hozzájárulásával kerülhetett volna sor a felperes üzletrészenek értékesítésére, ezt támasztja alá a 2007. december 6-i igazgatótanácsi határozat, melyet nevezett is aláírt.

Nem érvénytelen az a körülmény sem, hogy ... az egyszemélyes tulajdonosi jogok gyakorlásához - mely a fent kifejtettek szerint a Ptk. 112. § (1) bekezdésében foglaltakhoz képest szűkebb jogkör - „megerősítést” kért a felperestől - ennek következtében született a 2004. december 3-i egyszemélyes tulajdonosi döntés -, a képviseletével megszerzett üzletrész továbbértékesítését azonban teljesen önállóan végezte, a perben nem merült fel adat arra vonatkozóan, hogy e körben a felperessel bármilyen egyeztetést folytatott volna.

Osztotta a Fővárosi Ítéltábla a meghatalmazás visszavonásának szükségtelenségére vonatkozó felperesi álláspontot; az üzletrész ... Kft.-től történő megszerzésével és a szorosan ahhoz kapcsolódó egyszemélyes tulajdonosi joggyakorlás megtörténtével a képviseleti jog gyakorlatilag „kiüresedett”, ... ügyvezetővé választásával lezárult a meghatalmazottkénti eljárása további lehetősége, ezt támasztja alá mind a felperes, mind a meghatalmazott eljárása,

2005. január 1-jét követően ugyanis az egyszemélyes tulajdonosi jogait a felperes maga gyakorolta, az ügyvezetővé választással egyidejűleg maga döntött 2004. december 29-én azon törzstőke-emelésről is, melyre ... a 2004. október 15-i és 2004. december 3-i okiratok szerint egyébként jogosult lett volna.

Az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítás eredményének okszerű, Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelő értékelésével vont következtetést arra, hogy a 2009. április 28-i szerződés megkötésére irányuló felperesi akarat bizonyított hiánya okán a szerződés a felek között a Ptk. 205. § (1) bekezdése szerint nem jött létre; a szerződéskötésnél eladó nevében jognyilatkozatot tevő személy felperestől származó képviseleti jog nélkül járt el (Ptk. 221. § (1) bekezdés), ezen cselekményét a felperes utólag nem hagyta jóvá, így az általa megtett jognyilatkozat nem érvényes, az a felperest nem jogosítja és nem kötelezi.

Nem osztja azonban teljes körűen a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság jogi álláspontját a szerződés létre nem jöttének alkalmazott jogkövetkezménye tekintetében, az alperesek ekörbeni fellebbezési érvelése az alábbiak szerint helytálló.

A létre nem jött szerződés joghatás elérésére alkalmatlan, annak alapján nyilvánvalóan teljesítésnek nem lehetett helye, így a szerződés alapján nyújtott szolgáltatások visszarendezése szükséges a Ptk. 237. § (1) bekezdésében foglaltak analóg alkalmazásával.

Az 1 USD vételár kifizetésének a megtörténtét az alperesek maguk sem állították, emellett helytálló a felperes azon okfejtése, hogy a vételár ... részére történő esetleges kifizetése sem keletkeztetne a terhére visszaszolgáltatási kötelezettséget. Figyelemmel arra, hogy az üzletrész eszmei dolog, az alperesek üzletrész kiadás elrendelésének szükségességére tett érvelése is téves, ugyanakkor osztotta a Fővárosi Ítéltábla azon álláspontjukat, hogy eredeti állapot helyreállításaként a létre nem jött szerződésen alapuló tagváltás cégjegyzéki visszarendezésére a cégbíróság - a cégeljárás rendszeréből következően - nem utasítható.

A cégjegyzékbe történő bejegyzés a Ctv. 23. § (2) bekezdésében foglaltakból következően a cégbíróság feladata; a Ctv. 22. § (1) bekezdése szerint a cégnyilvántartás hitelesen tanúsítja a benne feltüntetett adatok, továbbá a bejegyzett jogok és tények fennállását, illetve azok változásait.

A cégjegyzékben feltüntetett adatok valódiságához, a cégnyilvántartás közhitelességéhez fűződő jogi érdek érvényesülését biztosítja az, hogy a cégadatok törvényességi vizsgálatára van mód a Ctv. VI. fejezetében szabályozott törvényességi felügyeleti eljárás keretében, mely ugyancsak a cégbíróságra tartozó nem peres eljárás.

Törvényességi felügyeleti eljárásnak kérelemre és hivatalból egyaránt helye van; a hivatalból eljárás egyik esete a Ctv. 76. § (1) bekezdés b) pontjában szabályozottak szerint az, ha az eljárást más bíróság kezdeményezi.

Ezen jogszabályi rendelkezésekből következően a létre nem jött szerződés cégjogi jogkövetkezményének levonására csakis a cégbíróság hatáskörébe tartozó törvényességi felügyeleti eljárásban van mód, ezért az elsőfokú bíróság arra lett

volna jogosult, hogy a szerződés létre nem jöttének megállapítására hozott határozata megküldésével a szükséges intézkedések megtétele végett tájékoztassa a társaság székhelye szerint illetékes cégbíróságot.

Ezért a Fővárosi Bíróság mint Cégbíróság I. rendű alperes tagsága törlésére és felperes tagsága bejegyzésére felhívása, valamint a II. rendű alperes ennek tűrésére kötelezése jogalap nélküli ítéleti rendelkezés, melynek mellőzése indokolt.

Teljes körűen osztotta a Fővárosi Ítéltábla a felperes egyedüli tagsága megállapítására előterjesztett keresete aplotalanságára levont jogi következtetését, nem tévedett annak megállapításakor, hogy a Pp. 123. §-a szerinti jogszabályi feltételek teljesülése bizonyítást nem nyert; az üzletrész átruházási szerződés létre nem jöttének megállapítására irányuló kereseti kérelem kizárja az önálló jogmegóvás szükségességét.

Megjegyzzi a Fővárosi Ítéltábla, hogy ezen kereseti kérelem elutasítását a felperes fellebbezéssel nem támadta, ezen ítéleti rendelkezést az alperesek fellebbezése is csupán annyiban érintette, hogy a permegszüntetés szükségessége okán érdemi határozathozatalra e körben sem volt mód, a döntést egyéb vonatkozásban nem tették vitássá.

Minderre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a 2009. április 30-i alapító okirat érvénytelenségének megállapítására irányuló kereseti kérelem tekintetében a pert megszüntette, e körben az ítéletet a Pp. 251. § (1) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte; egyebekben az ítéletet a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy mellőzte a Fővárosi Bíróság mint Cégbíróság I. rendű alperes törlésére és felperes bejegyzésére felhívását, valamint a II. rendű alperes ennek tűrésére kötelezését, továbbá elrendelte a másodfokú ítélet egy kiadmányának ugyanezen bíróság részére történő megküldését a szükséges intézkedések megtétele végett.

A fellebbezések - pernyertességre kihatóan - érdemben nem vezettek eredményre, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 239. §-a szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján pervesztesként kötelezte az alpereseket felperes jogorvoslati perköltsége megfizetésére, mely a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdésében foglaltak alkalmazásával, mérlegeléssel bruttó 1.200.000 forint jogi képviseleti munkadíjban került meghatározásra, erre figyelemmel az alpereseket fejenként 600.000 - 600.000 forint megfizetése terheli.

A Fővárosi Ítéltábla észlelte, hogy a II. rendű alperes az 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 46. § (1) bekezdésében előírt 900.000 forint jogorvoslati illeték helyett - két részletben - mindösszesen 1.800.000 forint illetéket rótt le, ezért az Itv. 80. § (1) bekezdés f) pontja alapján az illeték-visszatérítési jogosultságát megállapította.

Budapest, 2011. november 8.

. Bánki Horváth Mária s. k.,
a tanács elnöke

Levek Istvánné dr. s. k.,
előadó bíró

Dr. Felker László s. k.,
bíró

A kiadmány hiteléül